

บทที่ 2

รายงานการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหลักสูตรหมวดวิชา
พลานามัย พอสรูปได้ดังนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ในประเทศ

ในปี พ.ศ.2502 อุ่น เป็นฤๅ 1 ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ" โดยการใช้แบบสอบถาม
การสัมภาษณ์ และการสังเกต ตลอดจนการสนทนากับนักเรียน และครูในโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ จำนวน 9 โรงเรียน ผลการวิจัย
พบว่า ครูและนักเรียนมีความสนใจวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง แต่การดำเนินการ
และการบริหารงานพลศึกษา ยังไม่ไ้โดยดัดเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนส่วนมากยังขาด
บุคลากรทางพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ ขาดสถานที่ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวก
ต่าง ๆ

ในปี พ.ศ.2510 สมมมาลย์ สุเพพภักดิ์ 2 ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การ-
สำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา" โดย

---

¹ อุ่น เป็นฤๅ, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาล
นครกรุงเทพ ฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502)

² สมมมาลย์ สุเพพภักดิ์, "การสำรวจอุปสรรค และปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2510)

ใช้แบบสอบถามนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง ป.ศ.ต้น และ ป.ศ.สูง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนพลศึกษายังไม่เพียงพอ เกี่ยวกับการวัดผล นักศึกษาเห็นว่า ควรมีการสอบทุกครั้งเมื่อจบบทเรียนแล้ว

ในปี พ.ศ.2511 อนันต์ อัครชู³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่ และครูสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล ของกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่หนึ่ง ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมาก คือกายบริหาร จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ในการสอนและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ยังไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

ในปี พ.ศ.2513 ไพฑูรย์ จัยสิน⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ยังไม่เพียงพอ หลักสูตรวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้สอนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่มักจะจัดสอนให้เฉพาะนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

³ อนันต์ อัครชู, "การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511)

⁴ ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

ในปี พ.ศ. 2514 เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถามถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิยังขาดอยู่ ครูพลศึกษานอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่นๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยมเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ

ในปีเดียวกัน เปล่งศรี เทพบุญธร⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" พบว่าครูใหญ่ส่วนมากไม่ให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษา และอุปกรณ์การสอนยังไม่เพียงพอ

ในปีเดียวกันนี้ สุภาภรณ์ สุขถาวร⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัธยม ในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามถามอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษามัธยมในวิทยาลัยครู จำนวน 25 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมไม่เพียงพอ มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอีกมาก หลักสูตรและประมวลการสอน ความมุ่งหมายทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ส่วนความมุ่งหมายเฉพาะแต่ละวิชาเหมาะสม

⁵ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

⁶ เปล่งศรี เทพบุญธร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514)

⁷ สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัธยม ในสถาบันฝึกหัดครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

สมศักดิ์แล้ว เนื้อหาของวิชายังไม่ใกล้ชิดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาค้นคว้ายังไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษายังไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลวิชาพลานามัยส่วนใหญ่ มีการทดสอบทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ เกิดขึ้นในการวัดผลและให้คะแนนถูกต้องตามหลักการแล้ว

ในปี พ.ศ.2518 กรมวิชาการ⁸ ได้ทำการสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตร-
 ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พ.ศ.2518 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอน
 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนภูมิภาค จำนวน 54 โรงเรียน ผลการสำรวจ
 พบว่า วิชาพลานามัยพบว่า ขาดสนามและอุปกรณ์การสอน วิชาแบกมีนหันสิ้นเปลืองค่า
 ใช้จ่ายมาก และไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น จำนวนครูไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาสุข-
 ศึกษา ควรแก้ไขแบบเรียนให้มีรายละเอียด และสาระมากขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ.1955 เคนเนธ กรีเออร์สัน⁹ (Kenneth Grierson) ได้วิจัย
 เรื่อง "พลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอัลเบอร์ต้า" โดยการใช้แบบ
 สอบถาม ถามครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมของรัฐอัลเบอร์ต้า จำนวน 74 โรง
 เรียง ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ออกแบบการสอน ขาดอุปกรณ์การ
 สอนและสนาม

⁸ กรมวิชาการ, สรุปผลการสำรวจปัญหาครั้งที่ 1 โครงการติดตามผลการ
 ใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2518. (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518),
 หน้า 2.

⁹ Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High
 School," The Alberta Journal of Education Research, Vol.1, No.3,
 (September, 1955), p. 34.

ในปี ค.ศ. 1961 ลูเธอร์ คลาเรนซ์ สวิช¹⁰ (Luther Clarence Schwich) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาพลานามัย" โดยได้ขอข้อมูลจากสามทาง ทางแรกได้มาจากการศึกษาคนควาขอเขียนต่าง ๆ ทางที่สองได้มาจากการประเมินค่าของครู ทางที่สามได้มาจากคณะอาจารย์และเอกสารต่าง ๆ ของวิทยาลัยครุคอนคอร์ด เท็กซัส ผลการวิจัยพบว่าในโปรแกรมการฝึกหัดครู ตามที่ให้กับวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับนั้น เป็นเรื่องช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่มีโทษช่วยเหลือนักเรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ในปี ค.ศ. 1972 วิลมา สเปช เฮน¹¹ (Wilma Spech Hein) ได้ทำการสำรวจเรื่อง "การจัดโปรแกรมวิชาพลานามัยในชั้นมัธยมของรัฐฮาวาย" โดยใช้แบบสอบถาม ตามผู้บริหารโรงเรียนทั้งในเมืองและนอกเมืองรวม 65 โรงเรียนพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบว่าครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไปด้วย

000629

¹⁰ Luther Clarence Schwich, "An Evaluation of A Teacher Education Program in Health and Physical Education," Dissertation Abstract International, Vol.22, No.1 (July, 1961), pp. 145-146 A.

¹¹ Wilma Spech Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts International, Vol.33, No.5 (November, 1972), p. 2149 A.

ในปีเดียวกันนี้ กอร์ดอน เอนจิน โคเกอร์¹² (Gordon Engene Coker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล ของรัฐหลุยเซียนา" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครูผู้สอน พลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นมาก แต่ยังคงขาดครูสอนพลศึกษา และการวางแผนงานที่ส่งเสริมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ยังไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควร.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12

Gordon Engene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools," Dissertation Abstracts International, Vol.33, No.4, (October, 1972), pp. 1484-1485 A.